

Květa Dostálová vyrůstala v Klimkovicích. V říjnu 1938 zažila začlenění města do Sudet a na jaře 1945 osvobození Rudou armádou. Otec byl krejčí a svou živnost provozoval v dílně vily, ve které bydleli.

„Maminka dokázala uvařit dobrou omáčku i z cibule, česneku nebo okurek. Občas se podařilo tajně podržknout pašíka, a když bylo třeba něco propašovat z Ostravy, byla tu teta Rézi, která pod mohutnou sukní pronesla cokoli. Jakmile na celnici zahlaholila svou vasrpolštinou, ohledávačky zvané macálky ji raději nechaly jít.“

Historie Klimkovic dokládá, jak složité byly poměry v dnešním Moravskoslezském kraji po Mnichovu, kdy nacistické Německo anektovalo Sudety. V neděli 9. října 1938 vstoupila do Klimkovic německá vojska a pokračovala v postupu na Polanku a dál až k řece Odře. Obsazené území bylo včleněno do Německé říše, do Sudetské župy se sídlem v Liberci.

pametnaroda.cz/dostalova-kveta-1933

„Kolem našeho domu projížděly s rachotem jakési černé příšery na černých motocyklech s přívěsy, v černých helmách a černých pláštích.“

————— Květa Dostálová (* 1933)

Příběh natočili studenti Wichterlova gymnázia: Markéta Kňurová, Viktorie Hrušková, Richard Pražák a Jiří Konvičný pod vedením paní profesorky Marie Jiříčkové.

